

GELDGIERIGHEID

hjms

Geliefde broeders en zusters, één van de grootste vijanden van een kind van God is de Mammon. Jezus waarschuwde eens: *“Je kunt niet God dienen én de Mammon”* (Matt. 6:24b; Luk. 16:13b). Jezus wist dat wij, door hetgeen wat onze ogen zien, snel kunnen afdwalen.

Ja, vooral kunnen wij snel worden verleid door allerlei materiële rijkdommen!

Het woord Mammon is afgeleid van het Aramese woord *“Mamonah”*, dat *“rijkdom”* betekent. Mammon is de personificatie van dit woord en wordt gebruikt om aan te duiden, dat men te veel op de aardse rijkdommen vertrouwt en niet op God. Ook Jezus' taalgebruik wijst hier op. Jezus sprak over de Mammon als een persoon. Dit kan niet anders dan betekenen, dat Jezus er op wijst, dat er sprake is van demonen of van satan, die ons middels geld of materiële rijkdommen proberen te verleiden.

Maar, mijn broeders en zusters, gebondenheid aan geld of materiële zaken mogen wij beslist niet onderschatten. Het Woord van God leert ons immers in 1 Tim. 6:10 dat de geldgierigheid een wortel van alle kwaad is. Als wij hierover even nadenken, dan zullen we dat ook kunnen beamen. Veel misdaad en veel zonden zijn immers direct verbonden aan de begeerte naar geld. Verlossing van deze gebondenheid is daarom van het grootste belang, omdat ons eeuwige leven er direkt van afhangt. 1 Cor. 6:10 – *“Dwaalt niet; noch hoereerders, noch afgodendienaars, noch overspelers, noch ontuchtigen, noch die bij mannen liggen, noch dieven, noch gierigaards, noch dronkaards, geen lasteraars, geen rovers zullen het Koninkrijk Gods beërven.”*

Dat God gierigheid dus blijkbaar gelijk stelt aan overspel, afgoderij, diefstal en roverij zou ons moeten verontrusten. Want zijn wij niet geneigd om minder zwaar aan gierigheid te tillen?

Broeders en zusters, indien u regelmatig deze website bezoekt, dan weet u inmiddels dat de “loopbaan” van een kind van God uitgebeeld wordt, of liever gezegd geprojecteerd kan worden in de oude Israëlitische Tabernakel.

De Tabernakel geeft ons een beeld van elke stap, die wij in ons geestelijk leven als een kind van God (en Jezus volgend) moeten zetten. Vanaf het allereerste moment dat wij pril bij de Poort van de Tabernakel in contact komen met het Evangelie tót het moment, dat wij als geestelijk volwassen leden van Zijn Gemeente samengevoegd worden in de Bruid van Jezus Christus om met Hem in een eeuwig huwelijk te treden en voor altijd samen met Hem te zijn. Het Tabernakelcomplex was verdeeld in drie gebieden van oplopende heiligheid, namelijk de Voorhof, het Heiligdom en het Allerheiligdom. De eisen die aan het gelovige kind van God worden gesteld, zijn daarom ook zwaarder naarmate hij in geestelijke zin de Tabernakel dieper binnentreedt.

De Voorhofsreiniging

Broeders en zusters, u weet dat zodra iemand door de Poort van het Tabernakelcomplex binnentrad, hij onmiddellijk werd geconfronteerd met het koperen Brandofferaltair waar de offerdieren werden geslacht en verbrand. Dit altaar verwijst naar het volbrachte werk van Jezus Christus op het kruishout van Golgotha.

Reeds hier, reeds bij de uitnodiging bij de Poort en het Brandofferaltair waar tot de ongelovige wordt gezegd *“Belijdt je zonden en bekeer je”*, waarschuwt Gods Woord ons voor de Mammon. Hier op dat prille moment in onze geestelijke loopbaan wil Jezus reeds beginnen met ons vrij te maken van de zucht naar aardse rijkdommen.

Laten we maar eens Jes. 55:1-2 lezen, opdat het duidelijk wordt: *“O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk! Waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan? Hoort aandachtiglijk naar Mij, en eet het goede, en laat uw ziel in vettigheid zich verlustigen.”*

Het Woord van God schetst hier Jezus (en Jezus is het Woord van God Zelf – Joh. 1:1,14) als een verkoper op de markt en Hij roept tot iedere voorbijganger: *“Ho, hebt u dorst? Hebt u honger? Kom en koop van Mij gratis en voor niets melk en wijn”*.

Maar Jezus ziet dat de voorbijgangers niet reageren. Hij ziet hen naar de andere kraampjes op de markt lopen en en daar veel geld uitgeven. En dan roept Hij: *“Waarom geven jullie toch je geld uit aan een soort voedsel, dat jullie niet echt kan voeden? Waarom kopen jullie zo veel nutteloze dingen die je ziel niet kan bevredigen? Koop toch van Mij gratis het voedsel dat jullie zielen wél kan voeden”*.

Maar, helaas! Juist omdat Jezus het voedsel gratis aanbiedt, nemen veel mensen Hem niet serieus. Maar zij die verkiezen om in Jezus te geloven en Hem aan te nemen, worden reeds nu bij hun keuze bepaald bij het loslaten van het verlangen naar aardse rijkdommen. Want vanaf nu neemt Jezus de belangrijkste plaats in hun harten in.

De Heiligdomsreiniging

Maar ook ná onze eerste confrontatie met het Evangelie bij de Poort van de Tabernakel en onze aansluitende bekering (in het beeld van het koperen Brandofferaltair) en onze waterdoop (in het beeld van het koperen Wasvat) moeten we aandacht schenken aan de reiniging en vrijmaking van geldgier en zucht naar aardse schatten. Inmiddels is het zaad van het Woord van God in onze harten gezaaid en hebben we reeds mogen drinken van de levende wateren van Gods Heilige Geest. We zijn hiermee het Heiligdom van de Tabernakel binnengetreten om te beginnen aan een leven van absoluut noodzakelijke heiligmaking. Maar dit betekent dat de reinigingen van geldgier nu ook intenser moet worden.

En, broeders en zusters, ook nú schenkt Jezus hier aandacht aan. We kunnen dit zien in het verhaal over de eerste tempelreiniging. Joh. 2:13-16 – *“En het pascha der Joden was nabij, en Jezus ging op naar Jeruzalem. En Hij vond in den tempel, die ossen, en schapen, en duiven verkochten, en de wisselaars daar zittende. En een gesel van touwtjes gemaakt hebbende, dreef Hij ze allen uit den tempel, ook de schapen en de ossen; en het geld der wisselaren stortte Hij uit, en keerde de tafelen om. En Hij zeide tot degenen, die de duiven verkochten: Neemt deze dingen van hier weg; maakt niet het huis Mijns Vaders tot een huis van koophandel.”*

De koophandel in de tempel was een doren in Jezus' oog en Hij reinigde vervolgens de tempel, maar eigenlijk met zachte hand met behulp van touwtjes. Deze geschiedenis vond plaats aan het begin van Jezus' geestelijke loopbaan op aarde. Aan het begin van Zijn bediening van 3 ½ jaar.

Dit doet ook denken aan de eerste regenperiode in Israël, de vroege regen, vlak na het zaaien van het graan in de omgeploegde en van onkruid gezuiverde aarde.

Zowel in Jeruzalem als in de tempel zien we een schaduwbeeld van de gemeente, maar ook van ons eigen lichaam. En net zoals toen ziet Jezus onmiddellijk wat er niet deugt in onze gemeente of in ons hart! Toén zag Hij in het huis van Zijn Vader de wisseltafeltjes waar de mensen hun grote geld kwamen wisselen, zodat zij minder aan God zouden geven. En Hij zag dat zij in plaats van een prachtig en onberispelijk offerdier juist de goedkopere kreupele, blinde of zieke dieren kochten om aan God te offeren (Mal. 1:7-8,12-14). Jezus zag de gebondenheid van het volk van Israël aan het geld en dat zij slechts de restjes van hun overvloed aan God offerden. En Zijn klacht in Joh. 2:16 was: *“Jullie maken van het huis van Mijn Vader een huis van koophandel, terwijl Zijn huis toch een huis des gebeds moet zijn”*. Mijn broeders en zusters, zo ziet Jezus beslist ook onze gebondenheid aan geld. Hij ziet hoeveel wij over hebben voor onze mooie huizen, auto's en vakanties en hoe weinig slechts voor Hem. Terwijl Hij toch de hoogste prijs voor onze verlossing heeft betaald toen Hij aan het kruis stierf. Hij ziet onze karige harten zelfs terwijl wij in het huis van God zitten, waardoor Hij ons ook niet Zijn volle zegen kan schenken. Hij ziet dat terwijl wij de diensten bijwonen, onze gedachten bezig zijn met onze hypotheek, met de verkoopwinsten op onze huizen of beleggingen, met onze salarisverhoging of de aankoop van onze caravan.

Geliefde broeders en zusters, het is God die in ons hart wil wonen. Hij moet daar wonen en niet de geest van koophandel. En die geest, dat wil zeggen de demon van koophandel, is de Mammon. Wanneer wij altijd maar gespitsd zijn op financiële winst voor onszelf, op meer en meer en nóg meer, dan zijn wij in de greep van de geest van koophandel. En dat draagt beslist niet God's goedkeuring. Want het simpele gevolg is dat wie meer voor zichzelf nodig heeft, minder aan God en minder aan de armen zal geven.

Ik wil u enkele voorbeelden uit het Woord van God geven. En als u God's economische bepalingen vergelijkt met de huidige praktijken van winstbejag, dan zult u begrijpen dat beslist de satan achter de geest van koophandel verscholen zit.

God's aan Mozes gegeven Wetten belemmerden het verwerven van grote rijkdom, teneinde te voorkomen dat er armoede onder Zijn volk ontstond. Dit blijkt bijvoorbeeld uit de bepalingen inzake schuld en pand. Zij voorzagen in de gevallen, dat men onvoorzien in schulden geraakt was. We zien hierin God's grote betrokkenheid met de armen. Maar God waarborgde ook het eigendomsrecht van de schuldeiser.

Men was verplicht om aan de armen te lenen. Maar de wet verbood om op geleend geld rente (in de Statenvertaling woeker genoemd) te vragen (Exod. 22:25; Lev. 25:36-37). De schuldeiser vond echter zijn zekerheid in het ontvangen van een onderpand van de schuldenaar (Gen. 38:17 e.v.; Neh. 5:3).

Het was de armen geoorloofd om hun honger te stillen door in de wijngaard van een ander druiven te eten en op andermans velden korenaren te plukken (Deut.23:24 e.v.).

Bij de oogst moest ten behoeve van de armen het aan de rand van de akker staande koren als een vergeten garf overblijven. Ook wat bij de vruchten- of wijnoogst afviel, was voor de armen (Lev.19:9-10; Deut.24:19 e.v.).

Het gebruik van akker en wijngaard was niet geoorloofd in het zevende jaar, wat eveneens de armen ten goede kwam, omdat zij zich in dat jaar alles wat vanzelf groeide mochten toeëigenen.

U ziet, broeders en zusters, dat de rijken niet ten koste van alles winst mochten maken.

Want God verafschuwt een mentaliteit van *"Ikke, ikke, ikke en de rest mag stikken!"*

De Allerheiligdomsreiniging

Geliefde broeders en zusters, we zagen dat er sprake is van een eerste reiniging van geldgierigheid bij onze bekering nadat we de Voorhof van ons geestelijk leven betraden. We zagen vervolgens de eerste tempelreiniging van geldgier in de opvolgende fase van onze geestelijke loopbaan achter Jezus, namelijk de fase van heiligmaking in het Heiligdom. Maar nu zullen we zien, dat er ook sprake is van een tweede tempelreiniging door Jezus van geldgierigheid. En deze reiniging vindt plaats aan het einde van onze geestelijke loopbaan. De wortels van geldgierigheid zijn immers zo hardnekkig en zo diep en wijdvertakt in ons hart gegroeid, dat deze laatste reiniging absoluut noodzakelijk is om ons leven van heiligmaking achter Jezus te voltooien.

Deze tweede tempelreiniging vond plaats aan het einde van Jezus' omwandeling op aarde. Het gebeurde vlak ná Zijn intocht in Jeruzalem in de laatste week van Zijn leven, voordat Hij aan het kruishout van Golgotha voor ons Zijn leven zou afleggen. Het gebeurde dus vlak voor de scheuring van het Voorhangsel op het moment dat Hij stierf (Matt. 27:51). Zoals u weet is het Voorhangsel het gordijn dat toegang biedt tot het Allerheiligdom.

Ik sprak in deze bijbelverkundiging reeds over de vroege regens, die noodzakelijk waren om het pas in de akkers gezaaide graan tot groei te brengen. Deze tweede tempelreiniging zouden we kunnen vergelijken met de spade regens. Spade regens waren nodig om het koren en de vruchten tot volle wasdom en grootte te brengen, opdat er van een rijke oogst sprake zou zijn.

Laten we nu Matt. 21:12-13 lezen: *"En Jezus ging in den tempel Gods, en dreef uit allen, die verkochten en kochten in den tempel, en keerde om de tafelen der wisselaars, en de zitstoelen dergenen, die de duiven verkochten. En Hij zeide tot hen: Er is geschreven: Mijn*

huis zal een huis des gebeds genaamd worden; maar gij hebt dat tot een moordenaarskuil gemaakt."

We lezen in dit schriftgedeelte, dat Jezus zich opnieuw ergerde aan precies dezelfde dingen als bij de eerste tempelreiniging, namelijk de koophandel en de wisselpraktijken in het huis van God. Maar tóch zien we nu een verschil. Want Zijn klacht over deze praktijken was niet meer hetzelfde. Bij de eerste tempelreiniging was zijn klacht: *"Maakt niet het huis Mijns Vaders tot een huis van koophandel"*, maar nu was Zijn klacht: *"Er is geschreven: Mijn huis zal een huis des gebeds genaamd worden; maar gij hebt dat tot een moordenaarskuil gemaakt."* Jezus had gezien dat er juist een groei van de geldgierigheid in de harten van de aanwezigen had plaatsgevonden, in plaats van dat zij hun harten hadden laten reinigen van deze knellende banden.

De tempel, de gemeente, onze harten zijn plaatsen van waaruit God wil worden aanbeden. Aanbidden is geven aan God vanuit de overvloeiende volheid van het hart. Je hart vloeit over van liefde van Jezus. Je bent zó ontzettend dankbaar voor alles wat Jezus voor je deed, dat je Hem álles wil geven. Máár, mijn broeders en zusters, wij kunnen Hem slechts écht in waarheid aanbidden (Joh. 4:23-24) als wij gereinigd zijn van onze zondebanden, dus ook van de banden van geldgierigheid.

Jezus' klacht was nu, dat men van het huis van Zijn Vader een "moordenaarskuil" had gemaakt. In het Grieks *"les'tes 'spelaion"*, dat wil zeggen een *"grot, spelonk of hol van rovers, plunderaars"*. Indien wij toestaan dat de banden van geldgierigheid en lust naar materiële rijkdommen en andere aardse schatten in ons leven groeien, terwijl wij desondanks regelmatig in de gemeente naar het Woord van God luisteren en worden vermaand, dan zullen wij uiteindelijk door Jezus dieven en rovers worden genoemd.

Want de kans is dan inmiddels levensgroot geworden, dat wij zelfs de tienden en het hefoffer niet meer aan Hem zullen brengen. De tienden komen rechtstreeks aan God toe, terwijl de hefoffers vrijwillig vanuit het hart aan Hem worden gegeven (Ex. 25:2), indien dat hart bewogen is voor Zijn grote Liefde. God noemt dit roof, mijn broeders en zusters. Dit klinkt ons wellicht keihard in de oren, maar toch is het zo. Als wij niet meer aan God offeren, dan beroven wij Hem. Omdat wij dan de aan Hem toekomende financieën en eigendommen, eer en liefde achterhouden, én omdat er dan geen spijs in Zijn huis is. Leest u maar Mal. 3:8-10.

Mijn broeders en zusters, ik wil u herinneren aan een bijzondere gebeurtenis welke eveneens in de laatste week vóór de kruisdood van Jezus plaatsvond. Namelijk, het moment dat een zondares in diepe dankbaarheid Jezus zalfde met kostbare olie. Haar hart was zó dankbaar dat Jezus haar zonden had vergeven en zij was zó diep bewogen in verband met Jezus' plaatsvervangende kruisoffer voor haar. Het was hier, op dit moment, en ná de tweede tempelreiniging, dat Judas als een dief en een verrader werd ontmaskerd.

Matt. 26:6-16 – *"Als nu Jezus te Bethanië was, ten huize van Simon, den melaatse, Kwam tot Hem een vrouw, hebbende een albasten fles met zeer kostelijke zalf, en goot ze uit op Zijn hoofd, daar Hij aan tafel zat. En Zijn discipelen, dat ziende, namen het zeer kwalijk, zeggende: Waartoe dit verlies? Want deze zalf had kunnen duur verkocht, en de penningen den armen gegeven worden. Maar Jezus, zulks verstaande, zeide tot hen: Waarom doet gij deze vrouw moeite aan? want zij heeft een goed werk aan Mij gewrocht. Want de armen hebt gij altijd met u, maar Mij hebt gij niet altijd. Want als zij deze zalf op Mijn lichaam gegoten heeft, zo heeft zij het gedaan tot een voorbereiding van Mijn begrafenis. Voorwaar zeg Ik u: Alwaar dit Evangelie gepredikt zal worden in de gehele wereld, daar zal ook tot haar gedachtenis gesproken worden van hetgeen zij gedaan heeft. Toen ging een van de twaalven, genaamd Judas Iskariot, tot de overpriesters, En zeide: Wat wilt gij mij geven, en ik zal Hem u overleveren? En zij hebben hem toegelegd dertig zilveren penningen. En van toen af zocht hij gelegenheid, opdat hij Hem overleveren mocht."*

In Joh. 12:1-8 en in Mark.14:1-11 kunt u hetzelfde verhaal lezen. Hier leest u ook, dat de waarde van die zalf driehonderd penningen bedroeg. Dat was in die dagen het jaarsalaris

van een landarbeider. De discipelen vonden het maar een grote verspilling. Had met dit geld de armen niet kunnen worden geholpen? Maar in het hart van Judas Iskariot groeide echter ergernis over die zogenaamde verspilling en hij ergerde zich aan de aanbidding van die dankbare vrouw. In Joh. 12:4-6 lezen we ook de reden. Judas was een dief en hij had dus in zijn hart geredeneerd: *“Als die vrouw nu gewoon die driehonderd penningen cash geofferd had, dan had ik als penningmeester dat geld in mijn beurs gehad, en dan had ik het mooi voor mijzelf kunnen besteden”*. En Judas' ergernis werd zo groot dat hij Jezus verried aan de overpriesters voor dertig zilveren penningen. Wellicht heeft hij geredeneerd: *“Als ik dan die driehonderd penningen niet kan krijgen, dan doe ik het wel op deze manier. Dan lever ik Jezus, Die zo gemakkelijk met geld omgaat, wel over voor dertig zilverlingen”*.

Mijn broeders en zusters, dit is het grote gevaar als wij niet volkomen worden verlost van de banden van geldgierigheid in onze levens. De kans bestaat dat wij Jezus verraden, of het geloof in Hem verliezen, of onze broeders en zusters in Christus verraden. Omwille van een beetje geld! En een teken aan de wand is, dat wij ons beginnen te ergeren aan de offeranden en aanbiddingen van hen, die zó dankbaar zijn voor hetgeen dat Jezus in hun levens heeft gedaan.

Broeders en zusters, laten wij onze harten goed doorzoeken. Wat leeft er in onze harten als een ander zó dankbaar is voor wat Jezus heeft gedaan. Is er in ons een gedachte: *“Stel je toch niet zo aan? Doe toch niet zo overdreven?”*. Laten wij Jezus vragen om elke diep in ons hart verborgen geldgierigheid te openbaren én ons volkomen vrij te maken. Pas dán zal ons hart in volkomen vrijheid en waarheid Jezus kunnen aanbidden. Want dit is het zuivere Evangelie, dat in de gehele wereld gepredikt moet worden. En dit zuivere Evangelie verwijst naar hetgeen deze vrouw heeft gedaan. Hier gaat het om: een van dankbaarheid overvloeiend hart (1 Cor. 2:2). Dán zult u onder Zijn speciale bescherming en aandacht staan. Dán zal Hij over u zeggen: *“Laat hem (of haar) met rust. Hij (of zij) heeft een goed werk aan Mij gedaan.”* Ja, broeders en zusters, het beste wat wij voor Jezus kunnen doen, is om Hem ons gehele leven te geven en Hem met ons gehele hart te aanbidden.

Moge de Heiland u deze week rijkelijk zegenen. Amen.